

SZOBOTKA IMRE: FÉRFI PORTRÉ

1910-ES ÉVEK KÖZEPE, OLAJ, VÁSZON, FAROSTON, 34x29,5 CM, JELZÉS NÉLKÜL

Szobotka I.

A MELLÉNYES BÁCSI

A mellényes bácsi délutánonként jön, mindig ugyanakkor. A mellényes bácsinak nyikorogós cipője van, a mellényes bácsinak dohány és kölni és gyomorkeserű szaga van, nem kell neki pusztítani, de mindig kezét fog velem, és mindig előveszi a duplafedeles zsebóráját, és mindig elém tartja, és azt mondja, fújjak rá, hogy ki-nyíljon, de én tudom, hogy az óra igazából nem attól nyílik ki, hanem attól, hogy megnyom rajta egy gombot, de azért mégiscsak ráfújok, hogy örüljön. A mellényes bácsi nagyapámhoz jön látogatóba, azért, hogy kártyázzanak, de amikor nagyapa kimegy diólikőrért, akkor a mellényes bácsi mindig leteszi a lapokat és a nagymám aranykeretes fényképét nézi, amelyiken a mikrofon előtt áll, és énekel, és fekete szalag van a szőke hajában. A mellényes bácsi mindig kikérdez földrajzból, mindig tudni akarja, hogy tudom-e rendesen a fővárosokat, és olyankor mindig a legkönnyebbet, Franciaországot kérdezi utoljára, és amikor azt mondom, Párizs, akkor bólint, és aztán köhögni kezd, és előveszi a lobbanósan kibomló nagy kockás zsebkendőjét, és abba köhög, de én látom, hogy igazából a szemét törölgeti, de nem kérdezem meg, hogy miért, se tőle, se nagyapámtól.

DRAGOMÁN GYÖRGY

1. Szobotka Imre munka közben, 1930-as évek
2. Alexander Archipenko: Nő tükör előtt, 1916
3. Juan Gris: Picasso portréja, 1912
4. Jean Metzinger: Kubista portré, 1916

